

Draèia sluja (#59)

Príspevok pridal Pekm
Streda, 07 január 2009

Po pár pivách sa nakoniec cela skupina zhodla na tom, že draka ešte nevideli a bolo by celkom zaujímavé ho vidieť. Bushido a Arnie z tohto nápadu však neboli až tak nadšení a snažili sa odhovoriť skupinu od tohto diabolského plánu. Boli si vedomí sily draka a tak v tomto dobrodružstve videli väčšiu prekážku ako ostatní členovia družiny.

Nakoniec sa však demokraticky pri hlasovaní v kréme dohodli, že je tá sľúbená odmena je predsa len peniaz a dobrodružstvo tiež nevyzerá zle. A tak sa po dvoch dňoch oddychu kedy naberali sily a alkoholické skúsenosti pobrali k neľahkej hore, kde by mal byť podľa všetkého trpezlák Johan. Toho bolo vidieť už z diaľky a to hlavne kvôli veľkému stádu kôz ktoré béekalo do poriadnej diaľky. Ako sa skupina približovala zostal aj samotný sadistický poustevník Johan v pomykove a nevedel si takú veľkú skupinku k nemu smerujúcich ľudí zaradiť.

Ako prvý z diaľky zdravil Krakonoš: „Dobrý deň pán Johan. Prichádzame za Vami ako za jediným, kto nám môže pomôcť.“ Johan sa pozrel na prichádzajúcu skupinu a nedôveryhodne otočil hlavu. „A čo vlastne chcete?“ opýtal sa. Potom ako Bushido a Janette farbisto popísali úlohu od pána DeBoucheho sa Johan prestal tváriť nedôveryhodne a pozval všetkých na kozí syr. Jediný si však syr kúpil Arnie. Na to sa pri stole podujal Johan rozprávať svoj príbeh:

„Bol som ešte mladý trpezlák, keď v tejto hore bývali moji príbuzní. Starali sa o ňu, budovali podzemné cestičky, bludiská a hlavne v nej ťažili rudu. Tá bola známa po celom tomto kraji ale to bolo už dávno. Potom prišlo obdobie vojen a aj keď sa náš trpezlák rod do týchto ľudských problémov nemiešal potomkovia Ďierneho rytiera nás požiadali o pomoc proti temným hordám škretov. Vojná to bola dlhá a náročná. Začalo sa zdať, že temné sily zvíťazia ale kráľ povolal svoju tajnú zbraň. Draka. Ten nám zabezpečil morálnu a aj fyzickú prevahu a aj s jeho pomocou sme nakoniec vojnu vyhrali. Veľa našich bojovníkov padlo v týchto temných časoch a po skončení vojen bol počet trpezlákov tak malý, že sa rozhodli zmeniť horu a ísť skúšať šťastie niekam inam. Jedným z dôvodov bol aj úbytok rudy a klesajúce zisky. Ako prví odišli trpezláci a zvyšok mal prísť za nimi. Keď odchádzal zvyšok nášho rodu boli sme sa rozlúčiť s potomkami Ďierneho rytiera. Môj tam zobrali ako malé dieťa aby som videl hlavné mesto. Potom nás prijal panovník a poľakoval sa nám za naše služby. Obdaril nás peniazmi a dobrým pivom a tak sa aj trpezláci vybrali za svojimi manželkami. No nie všetci. Môj sa opýtal či by som tu nezostal a neslúžil mu. Nevedel som, čo taká služba obsahuje a tak som sa ho spýtal na to, čo by som tu robil. Chcel ma vyhlásiť za vrchného pastiera kôz. Najskôr som tomu nerozumel ale vysvetlil mi, že je potrebné aby niekto pri tejto skale zostal a kánil draka. Drak bol jednou z významných zbraní temnej vojny a kráľ bol veľmi rád, že ho má. Nechcel ho nechať ani náhodou hladovať a tak mu každý deň mal pastier poslať do jaskyne jednu kozu. Ako dieťa sa mi tento nápad veľmi páčil a tak som sa na to podujal. Všetci mi závideli a tak chovám kozy až do teraz a posielam každý deň jednu pre draka. Som tu sám už veľmi dlho a keďže mi tu návštevy moc nechodia zdala sa mi aj tá Vaša poriadne podozrivá.“

Celý príbeh počúvali hrdinovia so zatajeným dychom a po posledných slovách sa prihovril Marduk so slovami. „Nebojte sa, mi tu máme naozaj úlohu od DeBoucheho. Drak Maugrim sa v týchto končinách už dlho neukázal a pán sa bojí o jeho život.“ To, aké problémy mal Bushido pre dokument s drakom mu radšej ani nespomínali. „Zároveň sa tu v okolí množia zlodejské bandy a nie je nikto kto by oblasť dokázal strážiť lepšie ako Maugrim.“ Prehovril Arnie. „Kedy ste ho naposledy videli? Vychádza von z týchto skál?“ pýtal sa Bushido. Johan mu odpovedal. „Ja som ho videl naposledy pred niekoľkými týždňami. Nechodím dnu, len mu tam podľa dohody vždy pustím kozu avšak ani jedna sa nevrátila takže predpokladám, že ešte žije. Von vylietava z tamtoho vrcholku. Je tam otvor.“ Ukazuje prstom na najvyšší vrch hory. „Musím Vás ale varovať pretože vo vnútri našich priestorov je počuť divné zvuky – občas sa ozve zavíjanie, občas šuchot veľkých nôh ako keby hmyz obsadil naše krásne sály.“ „Nebojte sa, s tým si mi už hravo poradíme – veď od toho sme tu!“ prehorovil Krakonoš „Tak potom chodte týmto smerom a zakrátko narazíte na vchod do jaskyne. Budete milo prekvapení ako vyzerá práca trpezlákov.“

A tak sa skupina vybrala smerom ktorým ukázal Johan. Po niekoľko hodinovom putovaní naozaj dorazili k ústiu jaskyne. Ten bol však zatrasený mocným kameňom okolo ktorého boli trpezláci runy. Tie dokázal prečítať aj Bushido a aj Krakonoš. Marduk so Janette zatiaľ nadávali na Johana, že im o tomto mohol povedať a nemuseli sa tu teraz trápiť. Nápís znel:

Pokiaľ chceš vstúpiť, vyslov slovo. Povedz, čo je jednou z najdôležitejších vecí pre trpaslíka?

Skupinka zostala stáť a začali sa preteky, kto príde na to slovo prvý. Pivo tipoval Arnie a nebolo správne. Marduk zasa tipoval rudu čo však tiež nebolo správne. Janette tipovala s Bushidom sekeru ale ani to nezabralo a dvere sa neotvorili. Nakoniec prišiel mocný čarodej Krakonoš so slovom žena a zrazu sa dvere otvorili. Presne totiž vedel pochopiť trpaslíkov ako vzácna je im žena. Aj on sa celý život venoval len študovaniu mágie a na ženy mu čas zostával veľmi zriedkavo. Aj teraz ho pri spomienke na peknú ženu oblihal pot a tak sa radšej pustil do kúzlenia svetla pre Arnieho a Janette.

Po otvorení masívneho kameňa sa skupinke naskytl pohľad do dlhej rovnej chodby. Vkrčili do tejto chodby a v diaľke zbadali svetlo. Prvé čo si všimli bola monumentálna architektúra celej jaskyne. Steny boli hladké, chodbu lemovali stĺpy a na strop bolo ledva dovidieť. Do chodby sa zmestili všetci vedľa seba a k bokom chodby mali ešte aj tak ďaleko. Naozaj boli uchvátení touto stavebnou prácou a tak išli pomaly k svetlu. Niekde si ešte všimli odložené trpasličie náčinie na ťažbu rudy, niekde bolo vidieť stopy po veciach, ktoré si trpaslíci nebrali pri ťažovaní. Architektúra na celú skupinu zapôsobila tak mohutne, že sa všetci v jednom kuse obzerali a tak si nevšimli, že svetlo, ktoré svietilo je už za nimi. Nachádzali sa na križovatke ciest pričom jedna cesta viedla dohora a dve do strán. Svetlo, ktoré osvetľovalo časť z každej chodby bola veľkánska veľkosť. Dobrodruhovia si však unesení atmosférou nevšimli, že veľkosť nie je úplne obyčajná. Tento omyl sa im mohol stať osudným. Hneď ako prešli do chodby a veľkosť mali za chrbtom stalo sa čo nikto neočakával.

Veľkosť na nich zaútočila a prekvapená skupinka zostala v šoku. Ako na prvého zaútočila veľkosť na Marduka. Ten útok prežil aj keď mu zasadila početné zranenia. Na to sa zvyšok skupiny pustil do kúzlenia na veľkosť. Krakonoš a Arnie rýchlo spozorovali svojou mocnou arkánnou mágiou, že toto nie je obyčajný súper. Upozornili skupinku, že ide o konstrukt, teda o výtvor mechanického stroja, ktorý niekto vytvoril aby im skrížil plány. Janette sa snažila paličkou MM zasiahnuť a spôsobiť čo najväčšie ohnivé zranenia. Bohužiaľ na prvý krát sa z paličky vypustil iba dym, ktorý stúpil k stropu jaskyne. Za to Bushido dal konstruktovi zabráť a jeho päste kmitali okolo. Zasadzoval jeden presný úder za druhým až sa zdalo, že to konstrukt nemôže vydržať. Na veľké prekvapenie vydržal a zaútočil ešte na Bushida. Možno tým aká odvetu sa mu dostala za jeho násilný prepád a možno zlým programom vo vnútri jeho „hlavy“ do Bushida nezasiahol. Ten sa mocnej rane vyhol. Tým si konstrukt predpísal ortieť a jeho zničenie bolo len otázkou času. Nakoniec to netrvalo ani 12 sekúnd a priestorom sa znovu roznesla tma. Našťastie Janette svietila spolu s Arniem. Po dohode sa pobrali na pravo a už si povedali, že si budú dávať pozor pretože toto nebol štandardný postup veľkosť, ktoré stihli spoznať. Všetkým bolo hneď jasné, že v tejto nádhernej starobyléj jaskyni ešte príde k bojom. Po pár metroch chodby vpravo sa zrazu zastavila skupinka pred tromi dvermi.

Tu sa sála znižovala a zmenšila až na taký malý priestor, že sa dalo prejsť len dvermi. Celá skupinka naúvala pri všetkých troch dverách a z dvoch dverí bolo počuť zvuky veľkého hmyzu a z jedných nebolo počuť nič. Marduk navrhol Bushidovi. „Ty si z nás najrýchlejší a najšikovnejší, skús otvoriť opatrne tie tretie dvere a skús sa tam pozrieť čo tam je.“ Bushido ho poslúchol a tak celá skupina ticho čakala. Bushido veľmi opatrne otvoril dvere, ktoré nebol zamknuté a kúsok za dverami uvidel nemätvu príšeru. Vyzerala ako človek, ktorý má v hrudnom koši druhého človeka. Bushido chcel dvere zavrieť a oznámiť túto správu družine. Avšak ako sa ponáhľal s odchodom stúpil na vedro s nástrojmi na ťažbu, ktoré si predtým nevšimol a príšera ho zbadala. Bushido sa rýchlo dostal von z miestnosti a z druhej strany chytil dvere tak aby sa nedali otvoriť. Povedal skupinke čo je to na druhej strane za príšeru. Opísal ju ako najlepšie vedel ale aj tak sa mnohým nevybavila žiadna ani podobná príšera aby si vedeli predstaviť ako asi vyzerala. To však už nebolo potrebné, nakoľko sa z druhej strany dverí ozval rev a nemätvy dvere otvoril napriek tomu, že ich Bushido držal. To však nemal robiť pretože v tom momente schytl poriadnu dávku firebalov od Krakonoša a Arnieho. Zároveň Marduk videl, že má dočinenia s nemätvym a mocným Pelorovým kúzlom ho smažil čo to šlo. Janette tentokrát použila dýku a sekala do príšery pokiaľ sa dalo. Príšera však tento nápor nevydržala dlho a po pár minútach bolo po boji. Družina sa dohodla, že by si mali ošetriť rany z dvoch bojov a potom sa pobrať ďalej hľadať draka. Marduk použil znovu svoje mocné kúzla a vyliečil najväčšie rany spôsobené v oboch bojoch. Potom sa skupinka začala znovu dohadovať ktorými dverami by vlastne mali ísť.